

Bibelsk definisjon av begrunnelse

Bibelsk begrunnelse er ikke en rettslig handling. Det er ingen parallell mellom rettferdighet ved menneskelige domstoler og Guds rettferdighet. Guds rettferdiggjørelse kommer fra en skapende handling fra Gud, gjennom hvilken et nytt menneske blir skapt i samsvar med Gud i sann rettferdighet og hellighet (Ef 4:24). Bibelsk begrunnelse ligner ikke en rettslig handling, for selv i en menneskelig domstol blir den skyldige ikke funnet uskyldig.

Bibelsk definisjon av begrunnelse

Bibelsk rettferdiggjørelse refererer til den nye tilstanden som er relevant for de som tror (hviler) på Kristus gjennom sannheten i evangeliet (troen), som et resultat av en GUDs skapende handling, og mannen som ble frambrakt i Adam, skyldig for Gud, etter å dø med Kristus er igjen skapt (laget) til en ny rettferdig mann, fri for skyld og straff.

Det er kjent at ordene 'rettferdiggjort' og 'rettferdighet' er oversettelser av lignende greske ord (verb dikaioō, å lage, erklære rettferdiggjøre, rettferdiggjøre; substantiv, dikaiosune, rettferdighet; adjektiv, Dikaios, bare).

Når Gud rettferdiggjør mennesket, er det fordi han skapte et nytt menneske, det vil si at det nye mennesket er skapt rettferdig, og av denne grunn erklærer Gud at han er rettferdig og rettferdig.

En rettslig handling eller handling av kjærlighet vil aldri etablere den rettferdighetens tilstand (uskyld) som er relevant for den nye skapningen. Det nye mennesket som er

frembrakt i Kristus, blir kunngjort bare fordi han faktisk er fri for skyld, det vil si at det nye mennesket er sønn av lydighet, som står i kontrast til hans gamle tilstand: skyldig, fordømmelig, sønn av vrede og ulydighet.

For mange teologer, og blant dem trekker vi frem E. H. Bancroft, er begrunnelsen:

‘Guds rettslige handling, hvor den som setter sin lit til Kristus blir kunngjort i hans øyne og fri for all skyld og straff’ Bancroft, Emery H., Elementary Theology, 3. utgave, 1960, Tiende inntrykk , 2001, Editora Batista Regular, Side 255.

For Scofield, selv om det er rettferdiggjort, er den troende fortsatt en synder. Gud behandler ham som rettferdig, men det betyr ikke at Gud gjør noen rettferdig.

“Rettferdiggjørelse er en handling av guddommelig anerkjennelse og betyr ikke å gjøre en person rettferdig” Scofield, C. I., Scofield Bible with References, Romerne 3: 28.

Det ser ut til at begrunnelse ikke er en rettslig handling. Det er ingen parallell mellom rettferdighet ved menneskelige domstoler og Guds rettferdighet. Begrunnelse kommer fra en skapende handling fra Gud, gjennom hvilken det nye mennesket blir generert, ifølge Gud i sann rettferdighet og hellighet (Ef 4:24). Begrunnelse er ikke en rettslig handling, for selv i en menneskelig domstol kan den skyldige ikke erklæres uskyldig.

Rettferdiggjørelse er gjennom evangeliets sannhet, det vil si gjennom troen (evangeliet) som en gang ble gitt til de hellige. Det er ikke ‘troen’ som mennesket deponerer i Gud som rettferdiggjør ham, men rettferdiggjørelsen kommer fra ‘evangeliets budskap’ (tro) som inneholder kraften som gir liv til det nye mennesket (Rom. 1:16 -17).

En slik kraft blir gitt til dem som tror (tro), det vil si som hviler i Kristus, den som har makten til å gjøre Adams barn til barn for seg selv (Joh 1:12-13). Det er derfor Paulus sier at Guds rettferdighet er 'tro på troen'.

For Scofield gjør Gud ikke en person rettferdig, men bare anerkjenner og behandler ham som rettferdig. Nå er ordet oversatt med rettferdiggjørelse å gjøre, å gjøre, å erklære rettferdig, og ved å skape det nye mennesket i Kristus, gjør Gud alle ting nye. I Kristus dukker det opp et nytt menneske, med en ny tilstand og i en ny tid!

Det nye mennesket er skapt i sann rettferdighet og hellighet, og derfor faller utsagnet om at Gud kommer på den nye skapningen, aldri på det gamle mennesket som ble generert i Adam. Gud er ikke mannen som skal lyve. Han erklærer ikke løgn. Bare de rettferdige blir erklært rettferdige. Hvis Gud anerkjente og erklærte en person rettferdig, selv om han ikke var det, ville det ikke være sant, men vi vet at Gud er sann og ikke ville etablere en løgn: "For at vi for to uforanderlige ting, der det er umulig for Gud å lyve, kan ha fast trøst, vi som legger tilflukt for å beholde det foreslåtte håpet" (Hebr 6:18).

Louis Berkhof definerer i sin systematiske teologi begrunnelse som en rettslig handling, som skiller seg fra hensynene ovenfor: *"Retfærdiggjørelse er en rettslig handling fra Gud, der han erklærer, basert på rettferdigheten til Jesus Kristus, at alle påstander i loven [både når det gjelder det som loven krever av oss i form av positiv lydighet og dom av synderen når det gjelder fordømmelse og død] er fornøyd med synet til synderen "*. Idem.

Akkurat som i en menneskelig domstol den skyldige ikke kan frifinnes eller være fri for straff, slik rettferdiggjør ikke Gud de onde, fordi en slik handling ville være urettferdig.

"Du skal vende deg bort fra falske ord, og du skal ikke

drepe uskyldige og rettferdige; for jeg vil ikke rettferdiggjøre de onde "(2Mo 23: 7).

Det er grunnen til at når man tror på Kristus, dør mennesket sammen med Kristus, fordi den etablerte straffen ikke kan gå fra personen til overtrederen (Rom 7: 4). Bare den som er død er rettferdiggjort fra synd "For den som er død, blir rettferdiggjort fra synd" (Rom 6: 7). Dette betyr at Gud aldri erklærer de ugudelige rettferdige, det vil si at mennesker født etter Adams ætt aldri vil bli rettferdiggjort av Gud. Bare de som er født på ny i Kristus blir erklært rettferdige, fordi de døde sammen med Kristus, og en ny skapning dukker opp igjen.

Gud kun erklærer rettferdige de som reiser seg fra de døde sammen med Kristus, for de nytt menneske er plantet i henhold til det uforgjengelige frøet, frøet til den siste Adam: Kristus (Jes 61: 3).